

Briselē, 26.6.2013
COM(2013) 449 final

2013/0213 (COD)

Priekšlikums

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES DIREKTĪVA
par elektronisko rēķinu ieviešanu publiskā iepirkuma procedūrās

(Dokuments attiecas uz EEZ)

{SWD(2013) 222 final}

{SWD(2013) 223 final}

{SWD(2013) 225 final}

PASKAIDROJUMA RAKSTS

1. PRIEKŠLIKUMA KONTEKSTS

• Politiskais konteksts

Pāreja uz “bezpapīra” publisko pārvaldi, jo īpaši pārrobežu mērogā, ir svarīgs Eiropas Savienības un dalībvalstu vidēja termiņa mērķis. Elektroniskie rēķini ir īpaši daudzsološa joma, lai palīdzētu sasniegt šo mērķi.

Tā kā elektronisko rēķinu izmantošana sniedz plaši atzītas priekšrocības, vairākas ES dalībvalstis (Dānija, Austrija, Zviedrija un Somija) ir pieprasījušas elektronisko rēķinu iesniegšanu publiskā iepirkuma procedūrās visā publiskajā sektorā vai daļā no tā. Tomēr šīs augšupējās iniciatīvas lielākoties balstās uz valsts standartiem, vairums no kuriem nav sadarbībspējīgi. Tādēļ tie palielina sarežģītību un izmaksas uzņēmumiem, kuri vēlas piedalīties pārrobežu iepirkumā, un līdz ar to rada šķēršļus tirgus pieejamībai. Kopējais rezultāts ir tāds, ka e-rēķinu pieņemšana Eiropā vēl ir ļoti ierobežota, proti, 4 līdz 15 % no visiem izsniegtajiem rēķiniem. Iniciatīva e-rēķinu jomā publiskā iepirkuma procedūrās novērstu iekšējā tirgus turpmāku sadrumstalotību un atvieglotu e-rēķinu ieviešanu. Ņemot vērā to, ka publiskais iepirkums, uz ko attiecas publiskā iepirkuma direktīvas, veido aptuveni 3,7 % no ES IKP, tādas iniciatīvas īstenošana, kuras mērķis ir novērst šķēršļus tirgus pieejamībai attiecībā uz e-rēķiniem publiskā iepirkuma jomā, padarītu publisko sektoru par "vadošo tirgu" šajā jomā un veicinātu e-rēķinu plašāku izmantošanu ekonomikā.

Pēdējo pāris gadu laikā ievērojams skaits dalībnieku ir aicinājuši rīkoties Eiropas mērogā, lai stimulētu e-rēķinu tirgu visā ES, īpaši attiecībā uz rēķinu apmaiņu valdību starpā. Paziņojumā "Elektronisko rēķinu Eiropai sniegtie ieguvumi", COM(2010) 712, Komisija aicināja e-rēķinus ieviest kā dominējošo rēķinu veidu ES līdz 2020. gadam. Eiropas Parlaments 2012. gada aprīļa rezolūcijā aicināja elektroniskos rēķinus noteikt par obligātiem publiskā iepirkuma procedūrās līdz 2016. gadam, turpretim dalībvalstis Konkurētspējas padomes neoficiālajā sanāksmē 2012. gada februārī un Eiropadomes 2012. gada jūnija sanāksmes secinājumos aicināja pieņemt pasākumus e-rēķinu ieviešanai. Līdz ar to šķiet, ka ir pienācis laiks uzsākt ierosināto iniciatīvu par e-rēķiniem publiskā iepirkuma jomā un efektīvi novērst šķēršļus tirgus pieejamībai, ko rada nepietiekama e-rēķinu sistēmu sadarbībspēja.

Priekšlikums šajā jomā arī papildinātu notiekošo ES publiskā iepirkuma noteikumu modernizāciju, kas ir galvenā darbība I vienotā tirgus akta ietvaros, īpaši attiecībā uz priekšlikumiem par pilnīgu pāreju uz e-iepirkumu. Visbeidzot, Komisija uzskata, ka rīcība, kas veicina e-rēķinu ieviešanu publiskā iepirkuma jomā, ir prioritāte. Tas ir atspoguļots, iniciatīvu par e-rēķinu publiskā iepirkuma procedūrās ietverot kā vienu no galvenajām darbībām II vienotā tirgus aktā.

• Saiknes ar standartizācijas jautājumiem

Priekšlikumā paredzēts, ka jaunu Eiropas e-rēķina standartu sagatavos attiecīgā Eiropas standartu noteicēja iestāde, šajā gadījumā — Eiropas Standartizācijas komiteja (CEN). To darīs, pamatojoties uz Eiropas Komisijas piešķirtajām pilnvarām, kuras sagatavos vēlākā posmā. Pilnvarās ietvers minimālo prasību sarakstu, kuri būs jāietver standartā. Šo darbu veiks saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1025/2012 noteikumiem.

2. APSPRIEŠANĀS AR IEINTERESĒTAJĀM PERSONĀM UN IETEKMES NOVĒRTĒJUMU REZULTĀTI

• Apspriešanās ar ieinteresētajām personām

Šā priekšlikuma saturs ir balstīts uz plašu apspriešanos ar ieinteresētajām personām. Briselē tika organizētas Eiropas ieinteresēto personu foruma (*EMSF*) divas sanāksmes (2012. gada 26. septembrī un 2013. gada 7. martā), kas veidoja svarīgu platformu, lai apspriestu pamatelementus iespējamajā ES iniciatīvā par e-rēķiniem publiskā iepirkuma procedūrās. *EMSF* darbības grupu diskusiju dokumentos tika ietvertas praktiskas atsauksmes no valstu ieinteresēto personu foruma pārstāvjiem un nozares pārstāvjiem, piemēram, pakalpojumu sniedzējiem un uzņēmējiem. Turklāt minētā foruma dalībniekiem izdalīja anketas, kuru mērķis bija apkopot datus par esošajām e-rēķinu sistēmām un to efektivitāti, izmaksām un ieguvumiem. No saņemtajām 20 atbildēm (19 no valstu forumiem un viena no standartu noteicējas iestādes) visas arī plaši izmantoja ietekmes novērtējumā.

Iniciatīvas saturu izklāstīja un apsprieda ar Valsts līgumu padomdevēju komiteju (*ACPC*), tostarp dalībvalstu pārstāvjiem, 2012. gada 19. septembra sanāksmē. Notika arī papildu neformālas divpusējas sanāksmes ar dažādu rūpniecības asociāciju pārstāvjiem, tostarp Eiropas e-rēķinu pakalpojumu sniedzēju asociāciju (*EESPA*), *Business Europe* un Eiropas amatnieku, mazo un vidējo uzņēmumu apvienību (*UEAPME*).

Visbeidzot, no 2012. gada 22. oktobra līdz 2013. gada 14. janvārim notika apspriešanās tiešsaistē, izmantojot *Interactive Policy Making tool (IPM)* rīku, lai apkopotu informāciju par e-rēķinu pašreizējo izmantošanu un viedokļus par iespējamo ES iniciatīvu šajā jomā. Sabiedrības reakcija uz apspriešanu bija ļoti pozitīva, tika saņemtas vairāk nekā 700 atbildes.

Dažādās apspriešanās ar ieinteresētajām personām sniedza Komisijai labu pārskatu par viedokļiem, ko pauda dažādas iesaistītās personas.

• Ietekmes novērtējums

Ietekmes novērtējumu iesniedza Ietekmes novērtējuma padomei (*IAB*) 2013. gada februārī. 2013. gada 20. marta sanāksmē *IAB* apsprieda vairākus jautājumus, kas tās skatījumā bija jāpapildina, un pieprasīja vēlreiz iesniegt ietekmes novērtējumu.

Pārskatīto ietekmes novērtējumu iesniedza *IAB* 2013. gada 19. aprīlī. Būtiskākie grozījumi, atbildot uz *IAB* atzinumu, attiecās uz problēmas definīcijas nostiprināšanu un subsidiaritātes un proporcionalitātes analīzi, ietekmes analīzes uzlabojumu un ieinteresēto personu viedokļu labāku izklāstu.

IAB sniedza pozitīvu atzinumu 2013. gada 8. maijā.

Pēc piecu dažādu risinājumu analīzes Ietekmes novērtējumā tika secināts, ka vispiemērotākais risinājums ir noteikt līgumslēdzējām iestādēm un līgumslēdzējiem pienākumu no konkrēta datuma pieņemt elektroniskos rēķinus, kuri atbilst jaunajam kopīgajam Eiropas rēķina standartam. Tas palīdzētu novērst sadrumstalotību, kas raksturīga valstu e-rēķinu sistēmu pašreizējam kopumam, un garantētu iekšējā tirgus integritāti. Izvēlēta pieeja apvienotu spēcīgu stimulu pēc pienākuma nodrošināt sadarbību e-rēķinu ieviešanā publiskā iepirkuma procedūrās ar elastīgāku pieeju attiecībā uz vispiemērotākajiem līdzekļiem, lai nodrošinātu e-rēķinu izmantošanu.

Galīgais ziņojums par ietekmes novērtējumu un tā kopsavilkums ir publicēts kopā ar šo priekšlikumu.

3. PRIEKŠLIKUMA JURIDISKIE ASPEKTI

• Juridiskais pamats

Šā priekšlikuma pamatā ir Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 114. pants. Nodrošinot kopīga Eiropas standarta izveidi un nosakot dalībvalstīm par pienākumu

nodrošināt, ka līgumslēdzējas iestādes un līgumslēdzēji pieņem elektroniskos rēķinus, kuri atbilst šādam Eiropas standartam, šis priekšlikums novērsīs šķēršļus tirdzniecībai un tirgus pieejamībai pārrobežu publiskā iepirkuma jomā. Līdz ar to tas uzlabos iekšējā tirgus darbības apstākļus.

- **Subsidiaritātes princips**

Saskaņā ar subsidiaritātes principu Savienība var rīkoties vienīgi tad, ja dalībvalstis nespēj pilnībā sasniegt paredzētās darbības mērķus, bet tos var vieglāk sasniegt ES mērogā. Turpmāk izklāstīto iemeslu dēļ rīcība ES mērogā ir nepieciešama nolūkā novērst tādus šķēršļus tirgus pieejamībai un tirdzniecībai, ko rada dažādu valstu noteikumi un standarti, kā arī nodrošināt sadarbību. Tādējādi šajā priekšlikumā ir ievērots subsidiaritātes princips. Esošo standartu, prasību un risinājumu skaits aizvien ir ļoti liels, un šķiet, ka e-rēķinu tīkli, kas nostiprinās pie valstu robežām, pieaug, nevis samazinās. Dalībvalstu īstenotas augšupējas iniciatīvas ir saasinājušas sadarbības problēmu, jo tirgū ir parādījušies vairāk e-rēķinu standartu, vēl vairāk paaugstinot izmaksas un sarežģījot sadarbības nodrošināšanu. Tā rezultātā dalībvalstu veiktās darbības nav pietiekamas, lai nodrošinātu e-rēķinu sistēmu sadarbību pārrobežu iepirkumā.

ES rīcības pamatā ir problēmas starptautiskais raksturs attiecībā uz nepietiekamu sadarbību starp valsts (un pašu) e-rēķinu sistēmām. Ņemot vērā publiskā iepirkuma darījumu pārrobežu raksturu, uz kuriem attiecas publiskā iepirkuma direktīvas, un dažu dalībvalstu nespēju panākt būtiskus rezultātus centienos atrisināt sadarbības jautājumus, ES mēroga rīcība attiecībā uz e-rēķiniem publiskā iepirkuma jomā šķiet vienīgais pieejamais risinājums, lai koordinētu to darbības un novērstu iekšējā tirgus turpmāku sadrumstalotību. Turklāt tikai ES var rīkoties kā neatkarīgs lēmējs apspriedēs par sadarbību un objektīvi ieteikt vislabāko pieeju, lai novērstu tirgus šķēršļus.

Nav daudz pazīmju, kas liecinātu, ka bez ES mēroga rīcības pašreizējā situācija attiecībā uz e-rēķinu ieviešanu publiskā iepirkuma procedūrās tuvākajā nākotnē mainīsies vai uzlabosies.

- **Proporcionalitātes princips**

Priekšlikums ir saskaņā ar proporcionalitātes principu, jo tas paredz tikai to, kas vajadzīgs minēto mērķu sasniegšanai, proti, nodrošināt iekšējā tirgus pareizu darbību.

Ietekmes novērtējumā ir izvērtēti dažādi politikas risinājumi, kā rezultātā ir izdarīti secinājumi, ka ierosinātais risinājums ir arī optimāls attiecībā uz proporcionalitāti, proti, izvēlēta pieeja apvienotu spēcīgu stimulu noteikt par pienākumu nodrošināt sadarbību attiecībā uz e-rēķiniem publiskā iepirkuma jomā ar elastīgāku pieeju, izvēloties visatbilstošākos līdzekļus nolūkā nodrošināt e-rēķinu ieviešanu kopumā.

- **Juridisko instrumentu izvēle**

Juridiskās formas izvēli Komisijas tiesību akta priekšlikumam nosaka gan izvēlētais juridiskais pamats, gan priekšlikuma saturs. Kā minēts iepriekš, LESD 114. pants ir piemērots juridiskais pamats šim priekšlikumam. Principā šis pants paver iespējas izvēlēties direktīvu vai regulu kā priekšlikuma juridisko formu. Tomēr, tā kā priekšlikuma mērķi var pietiekami sasniegt, dalībvalstīm par pienākumu nosakot sasniegt rezultātu, vienlaikus ļaujot tām izvēlēties formu un metodes, direktīva ir vispiemērotākais juridiskais instruments.

- **Transponēšanas pasākumi un paskaidrojoši dokumenti**

Visticamāk, būs vajadzīgi valstu pasākumi dažādos līmeņos (likumdošanas, reglamentējoši, administratīvi un tehniski), lai transponētu šo direktīvu un konkrēti radītu iespēju līgumslēdzējām iestādēm un līgumslēdzējiem to piemērot. Tikai dalībvalstis var izskaidrot, kā

šie atšķirīgie pasākumi transponē direktīvu un kā tie mijiedarbojas ar citiem. Līdz ar to paziņojumiem par transponēšanas pasākumiem jāpievieno šādi paskaidrojoši dokumenti.

4. IETEKME UZ BUDŽETU

Ietekmi uz budžetu saistībā ar Eiropas standarta izstrādi, ko veic attiecīgā Eiropas standartizācijas organizācija, jau reglamentē Regulas (ES) Nr. 1025/2012 noteikumi. Šis priekšlikums nav saistīts ar papildu finansiālu ietekmi, kas pārsniegtu līdzekļus, kuri jau ir piešķirti standartizācijas darbībām pašreizējā un turpmākajā daudzgadu finanšu shēmā.

Priekšlikums

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES DIREKTĪVA

par elektronisko rēķinu ieviešanu publiskā iepirkuma procedūrās

(Dokuments attiecas uz EEZ)

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,
ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 114. pantu,
ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,
pēc tiesību akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,
ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu¹,
ņemot vērā Reģionu komitejas atzinumu²,
rīkojoties saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru,
tā kā:

- (1) Patlaban dalībvalstīs elektronisko rēķinu jomā ir noteikti un tiek izmantoti vairāki pasaules, valstu, reģionālie un pašu standarti. Neviens no minētajiem standartiem nav dominējošais, un vairums no tiem nav sadarbspējīgi.
- (2) Ja nepastāv kopīgs standarts, dalībvalstīs, veicinot vai padarot par obligātu elektronisko rēķinu izmantošanu publiskā iepirkuma procedūrās, izlemj izstrādāt savus tehniskos risinājumus, pamatojoties uz atsevišķiem valsts standartiem. Līdz ar to dažādu līdzāspastāvošu standartu skaits visās dalībvalstīs palielinās un, visticamāk, turpinās palielināties arī turpmāk.
- (3) Nesadarbspējīgu standartu dažādības rezultātā rodas pārmērīga sarežģītība, tiesiskā nenoteiktība un papildu darbības izmaksas uzņēmējiem, kuri izmanto elektroniskos rēķinus, visās dalībvalstīs. Uzņēmumiem, kas vēlas veikt pārrobežu iepirkumu, bieži vien pieprasa, lai tie panāktu atbilstību jaunam e-rēķinu standartam katru reizi, kad tie sāk darbību jaunā tirgū. Kavējot uzņēmumus veikt pārrobežu iepirkumu, atšķirīgās juridiskās un tehniskās prasības elektronisko rēķinu jomā rada šķēršļus tirdzniecībai un tirgus pieejamībai pārrobežu publiskā iepirkuma procedūrās. Tie ierobežo pamatbrīvības un līdz ar to tieši ietekmē iekšējā tirgus darbību.
- (4) Visticamāk, minētie šķēršļi Savienības iekšējā tirgū nākotnē palielināsies, jo tiek izstrādāti vairāk valsts un pašu nesadarbspējīgu standartu un elektronisko rēķinu izmantošana publiskā iepirkuma procedūrās dalībvalstīs kļūst aizvien izplatītāka vai tiek noteikta par obligātu.
- (5) Būtu jānovērš vai jāsamazina šķēršļi tirdzniecībai, ko rada dažādu juridisko prasību un tehnisko standartu elektronisko rēķinu jomā līdzāspastāvēšana, kā arī sadarbības

¹ OV C [...], [...], [...]. lpp.

² OV C [...], [...], [...]. lpp.

trūkums. Lai sasniegtu šo mērķi, būtu jāizstrādā kopīgs Eiropas standarts elektroniskā pamatrēķina semantiskam datu modelim.

- (6) Komisijai būtu jāpiemēro Eiropas Parlamenta un Padomes 2012. gada 25. oktobra Regulas (ES) Nr. 1025/2012 par Eiropas standartu izstrādi³ attiecīgie noteikumi, lai pieprasītu attiecīgajai Eiropas standartizācijas organizācijai izstrādāt Eiropas standartu elektroniskā pamatrēķina semantiskam datu modelim. Savā lūgumā attiecīgajai Eiropas standartizācijas organizācijai Komisijai būtu jāpieprasa, lai šāds Eiropas standarts būtu tehnoloģiski neitrāls ar mērķi novērst konkurences traucējumus. Tā kā elektroniskos rēķinos var tikt uzrādīti personas dati, Komisijai būtu arī jāparedz, lai šāds Eiropas standarts garantētu personas datu aizsardzību saskaņā ar 1995. gada 24. oktobra Direktīvu 95/46/EK par personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti⁴. Papildus šīm minimālajām prasībām Komisijai savā lūgumā attiecīgajai Eiropas standartizācijas organizācijai būtu jānosaka turpmākas prasības par šāda Eiropas standarta saturu un tā pieņemšanas termiņu.
- (7) Eiropas standartā elektroniskā pamatrēķina semantiskajam datu modelim būtu jāietver spēkā esošās specififikācijas, tostarp tās, kuras izstrādājušas Eiropas vai starptautiskas organizācijas, piemēram, *CEN (CWA 16356 un CWA 16562)*, *ISO* (Finanšu rēķins, pamatojoties uz *ISO 20022* metodi) un *UN/CEFACT (CII v. 2.0)*. Tam nebūtu jāpieprasa elektroniskie paraksti. Šādam Eiropas standartam būtu jādefinē semantiskie datu elementi, kuri atsaucas jo īpaši uz pārdevēja un pircēja papildu datiem, procesa identifikatoriem, rēķina papildu elementiem, rēķina vienības raksturojumu, piegādes informāciju, maksājuma informāciju un termiņiem. Tam arī būtu jābūt saderīgam ar spēkā esošajiem maksājumu standartiem, lai maksājumus varētu automātiski apstrādāt.
- (8) Ja Eiropas standarts, ko izstrādājusi attiecīgā Eiropas standartizācijas organizācija, atbilst Komisijas lūgumā ietvertajām prasībām, atsaucies uz šādu Eiropas standartu būtu jāpublicē *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.
- (9) Līgumslēdzējām iestādēm un līgumslēdzējiem nebūtu jāatsakās pieņemt elektroniskos rēķinus, kas atbilst šādam kopīgajam Eiropas standartam, pamatojoties uz neatbilstību citām tehniskajām prasībām (piemēram, valsts vai nozarei raksturīgām prasībām).
- (10) Šī direktīva būtu jāpiemēro elektroniskajiem rēķiniem, ko saņēmušas līgumslēdzējas iestādes un līgumslēdzēji un kas izdoti līgumu izpildes rezultātā, kuri piešķirti saskaņā ar Direktīvu [ar ko aizstāj Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 31. marta Direktīvu 2004/18/EK par to, kā koordinēt būvdarbu valsts līgumu, piegādes valsts līgumu un pakalpojumu valsts līgumu slēgšanas tiesību piešķiršanas procedūru⁵], Direktīvu [ar ko aizstāj Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 31. marta Direktīvu 2004/17/EK, ar ko koordinē iepirkuma procedūras, kuras piemēro subjekti, kas darbojas ūdensapgādes, enerģētikas, transporta un pasta pakalpojumu nozarēs⁶] vai Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 13. jūlija Direktīvu 2009/81/EK, ar kuru koordinē procedūras attiecībā uz to, kā līgumslēdzējas iestādes vai subjekti, kas darbojas drošības un aizsardzības jomā, piešķir noteiktu būvdarbu, piegādes un pakalpojumu līgumu slēgšanas tiesības, un ar kuru groza Direktīvas 2004/17/EK un 2004/18/EK⁷.

³ OV L 316, 14.11.2012., 12. lpp.

⁴ OV L 281, 23.11.1995., 31. lpp.

⁵ OV L 134, 30.4.2004., 114. lpp.

⁶ OV L 134, 30.4.2004., 1. lpp.

⁷ OV L 216, 20.8.2009., 76. lpp.

- (11) Sadarbības mērķis ir panākt, lai būtu iespējams iesniegt un apstrādāt informāciju konsekventā veidā starp uzņēmumu sistēmām, neatkarīgi no to tehnoloģijas, piemērošanas vai platformas. Pilnīga sadarbība ietver spēju savstarpēji sadarboties saturā (semantika), formātā (sintakse) un nosūtīšanas ziņā. Semantiskā sadarbība nozīmē to, ka tiek saglabāta un nepārprotami saprasta apmainītās informācijas precīza nozīme viennozīmīgā veidā, neatkarīgi no tā, kādā tā tiek fiziski izklāstīta vai nosūtīta.
- (12) Nodrošinot semantisko sadarbību un uzlabojot tiesisko noteiktību, šī direktīva arī veicinās elektronisko rēķinu ieviešanu publiskā iepirkuma procedūrās, līdz ar to ļaujot dalībvalstīm, līgumslēdzējiem iestādēm, līgumslēdzējiem un uzņēmumiem gūt ievērojamas priekšrocības attiecībā uz ietaupījumiem, ietekmi uz vidi un samazināt administratīvo slogu.
- (13) Eiropadome savos 2012. gada 28. un 29. jūnija secinājumos apgalvoja, ka prioritāte būtu jāpiešķir pasākumiem, kuru mērķis ir turpmāk attīstīt pārrobežu tiešsaistes tirdzniecību, tostarp atvieglojot pāreju uz elektroniskajiem rēķiniem.
- (14) Eiropas Parlaments savā 2012. gada 20. aprīļa rezolūcijā norādīja uz tirgus sadrumstalotību, ko izraisa valstu noteikumi par elektroniskajiem rēķiniem, vērta uzmanību uz būtiskiem ieguvumiem, ko piedāvā elektroniskie rēķini un to, cik svarīga ir tiesiskā noteiktība, skaidra tehniskā vide un atvērti un sadarbībai draudzīgi elektronisko rēķinu risinājumi, kuru pamatā ir kopīgas juridiskās prasības, uzņēmējdarbības procesi un tehniskie standarti. Šo iemeslu dēļ Eiropas Parlaments aicināja līdz 2016. gadam padarīt elektroniskos rēķinus par obligātiem publiskā iepirkuma procedūrās.
- (15) Eiropas ieinteresēto personu forumā par elektronisko rēķinu (e-rēķinu) ieviešanu, kas izveidots ar Komisijas 2010. gada 2. novembra lēmumu⁸, pieņēma ieteikumu par elektronisko rēķinu sistēmu sadarbību, izmantojot semantisko datu modeli, 2013. gada ...[mēnesis].
- (16) Tā kā līgumslēdzējas iestādes un līgumslēdzēji varēs pieņemt elektroniskos rēķinus, kas atbilst standartiem, kas nav kopīgs Eiropas standarts, kā arī rēķinus papīra formātā, ja vien valsts tiesību aktos nav noteikts savādāk, šī direktīva nerada papildu izmaksas vai slogu uzņēmumiem, tostarp mikrouzņēmumiem, mazajiem un vidējiem uzņēmumiem Komisijas 2003. gada 6. maija ieteikuma 2003/361/EK par mikrouzņēmumu, mazo un vidējo uzņēmumu definīciju⁹ nozīmē.
- (17) Noteikumi par elektroniskajiem rēķiniem jau ir ietverti Padomes 2006. gada 28. novembra Direktīvā 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu¹⁰. Būtu jānodrošina, lai šīs direktīvas noteikumi neietekmētu noteikumus par elektronisko rēķinu izsniegšanu un pieņemšanu PVN nolūkos.
- (18) Lai ļautu līgumslēdzējiem iestādēm un līgumslēdzējiem veikt tehniskos pasākumus, kuri pēc Eiropas standarta izveides ir nepieciešami, lai panāktu atbilstību šīs direktīvas noteikumiem, ir pamatoti noteikt 48 mēnešu transponēšanas termiņu.
- (19) Tā kā dalībvalstis nevar pietiekamā mērā sasniegt mērķi novērst tirgus šķēršļus un šķēršļus tirdzniecībai, ko rada dažādu valstu noteikumu un standartu līdzaspastāvēšana, un nodrošināt sadarbību un tos līdz ar to var labāk sasniegt Savienības mērogā, Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar subsidiaritātes principu, kā izklāstīts Līguma par Eiropas Savienību 5. pantā. Saskaņā ar

⁸ OV C 326, 3.12.2010., 13. lpp.

⁹ OV L 124, 20.5.2003., 36. lpp.

¹⁰ OV L 347, 11.12.2006., 1. lpp.

proporcionalitātes principu, kā izklāstīts minētajā pantā, šī direktīva attiecas tikai uz to, kas ir nepieciešams minēto mērķu sasniegšanai.

- (20) Saskaņā ar dalībvalstu un Komisijas 2011. gada 28. septembra kopīgo politisko deklarāciju par skaidrojošiem dokumentiem¹¹ dalībvalstis ir apņēmušās pamatotos gadījumos paziņojumam par transponēšanas pasākumiem pievienot vienu vai vairākus dokumentus, kas paskaidro saistību starp direktīvas komponentiem un valsts transponēšanas instrumentu attiecīgajām daļām. Attiecībā uz šo direktīvu likumdevējs uzskata šādu dokumentu nosūtīšanu par pamatotu,

IR PIENĒMUŠI ŠO DIREKTĪVU.

1. pants Darbības joma

Šo direktīvu piemēro elektroniskajiem rēķiniem, kas izsniegti līgumu izpildes rezultātā, kas piešķirti saskaņā ar direktīvu [ar ko aizstāj Direktīvu 2004/18/EK], Direktīvu [ar ko aizstāj Direktīvu 2004/17/EK] vai Direktīvu 2009/81/EK.

2. pants Definīcijas

Šajā direktīvā piemēro šādas definīcijas:

- (1) "elektroniskais rēķins" ir rēķins, kas ir izsniegts un saņemts jebkādā elektroniskā formātā,
- (2) "semantiskais datu modelis" ir strukturēts un loģiski savstarpēji saistīts noteikumu un nozīmju kopums, kas precizē saturu, ar ko apmainās elektroniskajos rēķinos,
- (3) "elektroniskais pamatrēķins" ir informācijas apakškopums elektroniskajā rēķinā, kas ir svarīgs, lai panāktu sadarbību pārrobežu mērogā, tostarp vajadzīgā informācija nolūkā nodrošināt atbilstību tiesību aktiem,
- (4) "līgumslēdzējas iestādes" ir līgumslēdzējas iestādes, kā definēts Direktīvas [ar ko aizstāj Direktīvu 2004/18/EK] [2.] pantā,
- (5) "līgumslēdzēji" ir līgumslēdzēji subjekti, kā definēts Direktīvas [ar ko aizstāj Direktīvu 2004/17/EK] [4.] pantā,
- (6) "Eiropas standarts" ir Eiropas standarts, kā definēts Regulas (ES) Nr. 1025/2012 2. panta 1. punktā.

3. pants Eiropas standarta izveide

1. Komisija attiecīgajai Eiropas standartizācijas organizācijai lūdz izstrādāt Eiropas standartu elektroniskā pamatrēķina semantiskajam datu modelim.

Komisija lūdz, lai Eiropas standarts elektroniskā pamatrēķina semantiskajam datu modelim būtu tehnoloģiski neitrāls un garantētu personas datu aizsardzību saskaņā ar Direktīvu 95/46/EK.

Šo lūgumu pieņem saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1025/2012 10. panta 1. līdz 5. punktā noteikto procedūru.

¹¹ OV C 369, 17.12.2011., 14. lpp.

2. Ja Eiropas standarts, kas izstrādāts pēc 1. punktā minētā lūguma, atbilst tajā minētajām prasībām, Komisija publicē atsauci uz šādu Eiropas standartu *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

4. pants

Elektroniskie rēķini, kas atbilst Eiropas standartam

Dalībvalstis nodrošina, ka līgumslēdzējas iestādes un līgumslēdzēji neatsakās saņemt elektroniskos rēķinus, kuri atbilst Eiropas standartam, atsauce uz kuru ir publicēta saskaņā ar 3. panta 2. punktu.

5. pants

Direktīva 2006/112/EK

Šī direktīva neietekmē Padomes Direktīvas 2006/112/EK noteikumus.

6. pants

Transponēšana

1. Ne vēlāk kā 48 mēnešus pēc šīs direktīvas stāšanās spēkā dalībvalstīs stājas spēkā normatīvie un administratīvie akti, kas vajadzīgi, lai izpildītu šīs direktīvas prasības. Dalībvalstis nekavējoties dara Komisijai zināmus minēto noteikumu tekstus.

Kad dalībvalstis pieņem minētos noteikumus, tajos ietver atsauci uz šo direktīvu vai arī tādu atsauci pievieno to oficiālajai publikācijai. Dalībvalstis nosaka, kā izdarāma šāda atsauce.

2. Dalībvalstis dara Komisijai zināmus to tiesību aktu galvenos noteikumus, ko tās pieņem jomā, uz kuru attiecas šī direktīva.

7. pants

Pārskatīšana

Komisija pārskata šīs direktīvas ietekmi uz iekšējo tirgu un elektronisko rēķinu ieviešanu publiskā iepirkuma procedūrās un ziņo par to Eiropas Parlamentam un Padomei līdz 2023. gada 30. jūnijam. Vajadzības gadījumā ziņojumam pievieno tiesību akta priekšlikumu.

8. pants

Stāšanās spēkā

Šī direktīva stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

9. pants

Adresāti

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Briselē,

*Eiropas Parlamenta vārdā –
priekšsēdētājs*

*Padomes vārdā –
priekšsēdētājs*